

virkelige Udgifter, da er der ogsaa med Hensyn til dem en stor Tvedeling at foretage, saa at vore Budgetter i det Hele dele sig i 3 Dele, nemlig den, jeg hidtil har omtalt, og de to, som jeg nu kommer til nærmere at fremhæve. Igjennem ethvert Budget gaar der nemlig den store Tvedeling, at der deels i samme indeholdes en Opgjørelse med Fortiden, deels en særlig Tilfredsstillelse af Aarets særlige Krav. Fra Fortiden hviler der en Masse Forpligtelser paa Staten, som kunne opsummeres under to store Grupper, nemlig Statsgjælden og Pensionerne. Det er en Byrde, som er lagt over paa os af Fortiden, og som slet ikke i Aarets Løb skaffer os nogen Fornøielse, men som vi ere forpligtede til at bære. Paa lignende Maade er der ganske vist naturlig ogsaa fra Fortiden overdraget os Udskiligt, som skal tjene til at lette os den nævnte Byrde, ja, som, efter den oprindelige Idee, aldeles skulde bære den for os. Staten har samlet Activer, den har samlet Reserveconden, og den har samlet Eiendomme, som den eier paa samme Maade, som den Private eier sin Formue, hvoraf Indtægterne skulle tjene til at afholde de Forpligtelser, som den har paadraget sig. Det, der kan betragtes som Domaineindtægter, og det, der kan betragtes som de aarlige løbende Indtægter af vor Reserveconden, af vore Activer og saa fremdeles, bør altsaa stilles ligeoverfor, hvad der maa betragtes som de aarlige løbende Udgifter ved Statsgjælden og ved Pensionerne. Den nu omtalte Opgjørelse med Fortiden mener jeg følgende, at man i Budgetterne skal holde i et Afsnit for sig, og man bør altsaa opsummere alle de Indtægter, som paa den nævnte Maade ere overdragne fra Fortiden, for sig, og see, hvorvidt de virkelig, som deres Hensigt var, ere istand til at dække de Udgifter, som paa lignende Maade ere overdragne fra Fortiden. Det vil derved hos os — som hos alle Andre, saavidt jeg veed — findes, at der i denne Retning er et Deficit, at Fortiden altsaa har trukket stærkere paa os, end den i Grunden har havt Ret til, og at der følgende bliver Byrder tilbage derfra, som vi maae bære af vore aarlige Resourcer. Jeg skal endnu blot ganske kort angive, hvad

der af de tidligere Budgetter henhørte til, hvad jeg saaledes har troet at burde sammensætte under denne Afdeling. Derunder henhørte af Indtægterne: Domaineindtægterne, Dresundscondens Indtægter, Eibereanalens Overflud, de lauenborgske og de vestindiske Indtægter samt den aarlige Renteindtægt af Reserveconden og af de øvrige Activer. Blandt Udgifterne henhørte under samme den aarlige Betaling af Statsgjælden Renter med de paaløbende Omkostninger og den aarlige Afholdelse af Pensionsudgiften samt af Sivalidetsforsørgelsen med de forskjellige Underconti, som derved komme i Betragtning. Dette var altsaa den anden store Afdeling af Budgettet. Den tredje Afdeling indbefatter de tilbageblivende virkelige Indtægter og Udgifter, som vedkomme selve Aaret i og for sig. Dette er det tredje store Afsnit, hvortil alle Budgetter, og vort ganske særlig, maae siges at opløse sig. — Af de omtalte tre Afdelinger vil jeg, som alt tidligere ytret, ikke nu gjøre den første til Gjenstand for nærmere Betragtning; det kommer mig idag kun an paa at opholde mig ved de to sidste Afdelinger. Af disse kan den ene, nemlig Opgjørelsen med Fortiden, af de Grunde, som jeg nys har anført, kun her behandles under Et, idet man ikke kan tage de enkelte Poster af Pensionsconden og af Statsactiverne for sig uden at frembringe Forvirring. Jeg skal altsaa for deres Vedkommende kun give Totalbeløbet. Den tredje Afdeling kan dertimod endnu deles i mangfoldige Underafdelinger, men jeg har dog kun troet at burde dele den for Udgifternes Vedkommende i 5 og for Indtægternes Vedkommende i 4 Afsnit. Jeg skal nævne disse; Enhver vil da let kunne indsee Grunden til Delingen. For Udgifternes Vedkommende udgjør det første Afsnit Kongehuset, hvortil henhøre Civilisten og Apanagerne, det andet Afsnit Statsraadet og Repræsentationen, altsaa saavel Geheimestsraadets tidligere som